

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
ÜÇÜNCÜ DAİRE	2003	5154	2001	1682	09/12/2003

KARAR METNİ

YURT DIŞINDA YAPILAN GİDERLERE İLİŞKİN OLARAK GELİR VERGİSİ KANUNUNUN 40'INCI MADDESİNİN 1'İNCİ BENDİNDE DÜZENLENEN GÖTÜRÜ GİDER UYGULAMASINDAN, DIŞ TİCARET ŞİRKETLERİ ARACILIĞIYLA İHRACAT YAPAN MÜKELLEFLERİN DEĞİL, İHRACATI FİİLEN GERÇEKLEŞTİRMİŞ OLAN DIŞ TİCARET ŞİRKETLERİNİN FAYDALANMASI GEREKTİĞİ HK<.

Temyiz Eden : ? Vergi Dairesi Başkanlığı

Karşı Taraf : ? Tekstil Tic.San.Yat.Org.Ltd.Şti.

İstemin Özeti : 2000/Haziran dönemine ilişkin geçici vergi beyannamesini götürü gider tutarının dikkate alınması gerektiği ihtirazi kaydıyla veren davacı şirket adına fazla tahakkuk ettirilen geçici vergiyi; Gelir Vergisi Kanununun; 40'inci maddesinin 1'inci bendinde, ihracat, yurt dışında inşaat, onarma, montaj ve taşımacılık faaliyetinde bulunan mükelleflerin, bu bentte yazılı giderlere ilaveten bu faaliyetlerden döviz olarak elde ettikleri hasılatın binde beşini aşmamak şartıyla yurt dışındaki bu işlerle ilgili giderlerine karşılık olmak üzere götürü olarak hesapladıkları giderleri de indirebilecekleri hükmünün yer aldığı, bu düzenleme ile yurt dışında iş yapan mükelleflerin belgeleyemedikleri harcamalarına karşılık olmak üzere hasılatlarının binde beşini tevsik edici belge aranmaksızın gider yazma imkanının getirildiği, olayda, yükümlü şirketin dış ticaret şirketi aracılığıyla yapmış olduğu ihracat, ihracat kaydıyla mal teslimi kabul edilerek götürü gider uygulamasından yararlandırılmadığı, 6.1.1996 gün ve 22125 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan İhracat Yönetmeliğinde, ihracatın tanımlandığı, davacı şirketin, ? Dış Tic. A.Ş. aracılığıyla ihracat yaptığı, bu iki firma arasında yapılan aracı ihracat sözleşmesinde adı geçen şirketin sadece aracılık yapacağı, mal teslimi ile ilgili her türlü sorumluluğun davacı şirkete ait olduğunun kararlaştırıldığı, buna göre her türlü sorumluluğu alan davacı şirketin ihracat kaydıyla mal teslim etmeyip ihracatı bilfiil gerçekleştirdiğinin kabulü gerektiğinden götürü gider uygulamasından yararlandırılmayarak yapılan tahakkukta hukuka uygunluk görülmediği gerekçesiyle kaldırılan İzmir Üçüncü Vergi Mahkemesinin 22.12.2000 gün ve E:2000/972, K:2000/1247 sayılı kararının; götürü gider uygulamasından ihracat kaydıyla mal teslim edenlerin yararlanamayacağı ileri sürülerek bozulması istemidir.

Savunmanın Özeti : Temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

Tetkik Hakimi : Cennet Oksal

Düşüncesi : Davacı şirketin, aracı firma kanalıyla yaptığı ihracatın, bizzat tarafından yapıldığının kabulü mümkün olmadığından, götürü gider uygulamasından yararlanamayacağı sonucuna varılarak mahkeme kararının bozulması gerektiği düşünülmektedir.

Savcı : Eren Sonbay

Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp Vergi Mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenler temyiz isteminin reddi ile vergi mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Üçüncü Dairesince işin gereği görüşülüp düşünüldü:

Kurumlar Vergisi Kanununun 13'üncü maddesinde, safi kurum kazancının tespitinde Gelir Vergisi Kanununun ticari kazanç hakkındaki hükümlerinin uygulanacağı hükme bağlanmış olup, Gelir Vergisi Kanununun 40'inci maddesinin 1'inci bendine, 4108 sayılı Kanunun 19'uncu maddesiyle eklenen hükümlerle, ticari kazancın elde edilmesi ve idame ettirilmesi için yapılan genel giderlerin yanısıra, ihracat, yurt dışında inşaat, onarma, montaj ve taşımacılık faaliyetlerinde bulunan mükelleflerin, bu faaliyetlerinden döviz olarak elde ettikleri hasılatın binde beşini aşmamak şartıyla yurt dışındaki bu işlerle ilgili giderlerine karşılık olmak üzere götürü olarak hesapladıkları giderleri de indirebilecekleri öngörülmüştür.

Uyuşmazlık konusu olayda, davacı şirket tarafından, ihracatın, ... Dış Tic.A.Ş. aracılığıyla gerçekleştirildiği ve ihracatçı firma olarak götürü gider uygulamasından yararlanmaları gerektiği iddiasıyla açılan davada; Vergi Mahkemesince iki şirket arasında yapılan anlaşmada, davacı şirketin, mal teslimiyle ilgili her türlü sorumluluğu üstlendiğinin kararlaştırıldığı hususu esas alınarak ihracatın bizzat davacı şirket tarafından gerçekleştirildiği sonucuna ulaşılmıştır. Gelir Vergisi Kanununun 40'inci maddesinde götürü olarak hesaplanan giderleri indirme hakkı, yurt dışında yaptıkları ve belgelendirme imkanı bulamadıkları harcamalarına karşılık olmak üzere ihracatı fiilen gerçekleştiren işletme ve şahıslara verilmiş olup, Vergi Usul Kanununun 8'inci maddesinin 3'üncü bendinde, vergi kanunlarıyla kabul edilen haller müstesna olmak üzere mükellefiyete veya vergi sorumluluğuna müteallik özel mukavelelerin vergi dairelerini bağlamayacağı hükmüne yer verilmiştir.

6.1.1996 gün ve 22515 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 95/7623 sayılı Bakanlar Kurulu Kararına ekli İhracatın Düzenlenmesi ve Desteklenmesine ilişkin karar ve bu karara

dayanılarak yayımlanan "Sektörel Dış Ticaret Şirketi" ve "Dış Ticaret Sermaye Şirketi" statüsü verilmesi, geri alınması ve bu şirketlerin sorumluluklarına ilişkin olarak düzenlenip yayımlanan ihracat tebliğleriyle yapılan düzenlemelerde, sektörel dış ticaret şirketleri ve dış ticaret sermaye şirketleri, kendi adlarına yaptıkları ve adlarına fatura kesilen ve kendilerine teslimatı yapılan malların ihracında, ihracat, kambiyo ve ilgili sair mevzuat yönünden münhasıran sorumlu oldukları belirtilmiş, imalatçı veya tedarikçi firmaların sorumlulukları ise sadece ihracata konu malın üretimi veya temini konusunda düzenlenen belgelerle sınırlı tutulmuştur.

Bu düzenlemeler karşısında, imalatçı olan davacıdan sağlanan ürünlerin ihracına aracılık yapan ... Dış Ticaret A.Ş.'nin gerçekleştirdiği fiili ihracat nedeniyle davacının götürü gider uygulamasından yararlandırılmayarak, adına yapılan tahakkukta hukuka aykırılık bulunmadığından aksi yönde verilen mahkeme kararında yasal isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, temyiz isteminin kabulüne, İzmir Üçüncü Vergi Mahkemesinin 22.12.2000 gün ve E:2000/972, K:2000/1247 sayılı kararının bozulmasına, 492 sayılı Harçlar Kanununun 13'üncü maddesinin (j) bendi parantez içi hükmü uyarınca alınması gereken harç dahil olmak üzere yargılama giderlerinin yeniden verilecek kararda karşılanması gerektiğine 9.12.2003 gününde oybirliğiyle karar verildi.

(DAN-KAR-DER; SAYI:4)

YÖ/ŞGK